DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1986. FEBRUÁR

ÁRA: 7,50 Ft

Fürdik a jegesmedve *JANDÓ KRISZTI, 5 éves, Budapest*

Ugye, milyen kedves, milyen barátságos ez a jegesmaci? Számunkra különösen az, hiszen ő is Dörmögőék rokonságához tartozik.

Bizony eléggé kiterjedt a rokonság! Egyszer majd számba vesszük valamennyi tagját az amerikai grizzlitől — a panda mackóig. Az itt látható jegesmedve igen tekintélyes helyet foglal el közöttük — termete hatalmas, ereje félelmetes, nincs is vetélytársa az ember nem lakta, zord északi sarkvidéken. Bundája hófehér, akár a hazája, s olyan vastag, hogy semmiféle hideg át nem hatol rajta. Erejével csak az ügyessége vetekszik. Éhen is pusztult volna már régen a jegesmedvék egész nemzetsége, ha nem lennének ilyen ügyesek. Eleségük nagyobbik részét ugyanis a tengerből kell kihalászniuk. Képzeljétek el, milyen nehéz dolog kifogni a gyorsan sikló halakat a jéghideg tenger vizéből! De a jegesmedvék megtanulták a módját. A látszólag lomha, lassú mozgású állatok olyan fürgén buknak alá a tengerbe, hogy mi csak ámulunk, bámulunk.

Bizony, a szükség jó tanítómester!

Tavasz közeledtén, amikor az erdei barnamedvék, befejezve téli álmukat, előbújnak barlangjukból, gondoljunk távoli rokonaikra, az örök jég birodalmában élő jegesmedvékre is. Kívánjunk nekik bő haltermést, gazdag halászzsákmányt!

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.

XXX. ÉVF. 2. sz.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kalamen Sándor. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502. Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374. Telefon: 116-660.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodájánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI-215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45,— Ft egész évre 90,— Ft.

85.1387 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak: Kun Magda olvasószerkesztő, Kovács Endre képszerkesztő, Madár Eszter levelező, Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

SOMORJAI ÉVA rajza

NAGY LÁSZLÓ

A jegesmedve

Bundás halász áll a jégen,
talpas, tenyeres.
Se hálója, se varsája,
mégis halra les.

Ladik nélkül megy a vízre,
hullámokra dűl,
gumiruha nélkül bátran
víz alá merül.

Tátogató ezüsthalak
seregébe csap,
a víz csattan, nyelve csetten,
nyeli a halat.

Jégországban jég a háza,
jég az ablaka,
párát fújó fehér kályha
a mackó maga.

Karmos mancsát hasra téve
ott szundikál,
s morgolódik, hogyha kívül
jajgat a sirály.

NAGY KATALIN

KETTŐNK TITKA

Mint például a hóember

Ha sugdosnak a gyerekek, akkor tudom, hogy ijesztgetik egymást. Azért kell sugdosni, mert ha az óvó néni meghallja, rögtön megmagyarázza, hogy nincs mitől félnünk. És akkor már nem is figyel senki az ijesztgetős gyerekekre.

Van, aki a villámtól fél, meg az égzengéstől. Van, aki a betörőtől, akkor is, ha csak a tévében tör be. Egérrel, békával, gilisztával is szoktak ijesztgetni. Én ugyan nem félek! Még az oroszlántól se! Voltunk az állatkertben, és én odaálltam a barlangjához egészen közel, és figyeltem, hogy félek-e. És nem féltem! Pedig az oroszlán nagyon nézett engem. De láthatta, hogy nem félek, és akkor inkább ásított.

Más gyerekek boszorkánnyal, szellemekkel ijesztgetik egymást. Engem ugyan hiába! Tudom, hogy nincsenek.

Én a haláltól félek újabban. Azért mert elég sokszor rossz vagyok. Majdnem annyira, mint Matyi. A nagymamáját elvitték a mentők, olyan beteg. És a rokonok megmondták Matyinak, ha rossz lesz, meg is halhat a nagymamája.

Megkértem anyukámat, rögtön szóljon, ha úgy látja, hogy nemsokára rossz leszek. És elmeséltem neki, amit Matyitól hallottam. Anyukám azt mondta, ne féljek, az unoka rosszaságától nem hal meg a nagymama.

— Hanem? Mitől hal meg valaki?

— Betegségtől, balesettől... Vagy ha nagyon-nagyon öreg már.

— Milyen az, amikor meghal valaki?

Anyukám se nagyon tudhatja, mert nem válaszolt. Pedig akart, láttam, hogy gondolkodik erősen.

— Olyasmi, mint például, amikor elolvad a hóember? — kérdeztem.

— Olyasmi — felelte anyukám.

De azért még tovább gondolkodott és én is, de már nem féltem annyira.

JÁNKY BÉLA

Medveorsó

Fordult a hegy
kikeletre,
kigurult a
Nap a hegyre.

Odacammogott
a medve,
arany gombo-
lyagnak vette.

Fogta, nézte,
pörögtette,
fénye szálát
lefejtette.

Jött a fecske,
meglegyezte,
víg köröket
írt fölötte.

Villant, repült,
kerülgette,
varázsával
megkötötte.

Mintha fürge
orsó lenne
pörgött utána
a medve.

Addig körözött
a fecske
egyszeregyből
ezeregybe,

míg a Nap
selymét a medve
mind, mind
magára tekerte.

Feltekerte,
s pörgött benne
más fecskéhez,
másik hegyre.

WILHELM BUSCH

Félnótás Jankó

Élt egyszer egy legény, amolyan igazi félnótás Jankó, aki máskülönben derék, szorgalmas fickó volt. Egy napon az anyja elküldte a szomszéd faluba, a nénikéje lakodalmára. Amikor útnak indította, így szólt hozzá:

— Jankó fiam, ahogy illik, kívánj minden jót a lakodalmasoknak, és érezd jól magad te is, de azért idejében gyere haza!

— Semmi gondod ne legyen, anyám —, mondta Jankó. — Ahogy illik, minden jót kívánok, és magam is vidám leszek.

Azzal fogta a kalapját, kifordult az utcára, és ment, ment a szomszéd faluba.

Ahogy nénikéje házához ér, látja, hogy nagy a nyüzsgés-mozgás, a lakodalmasok fel-alá rohangálnak ijedtükben, és kiabálnak, mert a ház kigyulladt, már a tető is ég, átcsap rajta a láng.

No, a mi Jankónk nagy sietve odalép, vidáman meglengeti a kalapját és azt kurjantja:

— Éljenek a lakodalmasok!

Az embereket ugyancsak felbosszantotta ezzel, így nem csoda, ha valaki azt kiáltotta:

— Ez is éppen most kíván nekünk jót? Fogjátok be ennek a félnótásnak a száját!

Azon nyomban lendültek a kezek, a gallérjánál fogva megragadták Janót, és úgy elagyabugyálták, hogy az ordítva rohant ki a faluból. Addig futott, amíg haza nem ért.

— Máris itt vagy, Jankó? — mondja az anyja. — Talán bizony nem találtad meg a lakodalmas házat, vagy rosszul érezted ott magad?

— Jaj, mama, éppen onnét jövök — mondja Jankó. — Ahogy odaértem, a nénikém háza éppen lángokban állt, de én nyomban elkiáltottam magam: „Éljenek a lakodalmasok!”, ám az emberek erre úgy elvertek, hogy inkább hazaszaladtam.

— Ezt bizony rosszul tetted, Jankó — mondja az anyja. — Azt kellett volna kiáltanod: „Tűz van, tűz van! Vizet ide, vizet ide!”

— Jól van, mama — mondja Jankó. — Ha még egyszer ilyesmit látok, tudom, mit kell tennem.

Egy idő múlva ismét elküldi Jankót az anyja, de most a városba, hogy a péknél kenyeret vegyen. Hát, ahogy ott meglátja Jankó a kemence parazsát, hatalmas nagy kiáltozásba kezd:

— Hé! Hé! Tűz van, tűz van! Vizet ide, vizet ide!

Azzal nagy sietve felragadja az első, keze ügyébe eső vödröt, és a vizet rázúdítja a tűzre.

A nagy lármára riadalom támadt, emberek jöttek, vizes vödrökkel, hogy eloltsák a tüzet. Az ám, de látják: semmi tűz nincs, csak ami a kemencében ég, így haragjukban, amiért rászedte őket, kiverik a városból Jankót, az meg nagy bömböléssel meg sem áll az anyja házáig.

STUIBER ZSUZSA rajzai

— Ej, Jankó, miért ez az ordibálás? — kérdi tőle az anyja. — És miért jössz üres kézzel? Nem volt már a péknek kenyere?

— Volt, volt — mondja Jankó —, de ahogy odaértem és láttam a pék kemencéjét, és azt, hogy lobogó lánggal ég benne a tűz, kiabálni kezdtem: "Hé! Hé! Tűz van, tűz van! Vizet ide, vizet ide!„ Akkor az emberek odaszaladtak, de a hálátlanok kivertek a városból.

— Úgy vélem, Jankó — mondta erre az anyja —, a legjobb lenne, ha megházasodnál.

— Jól van, mama — mondta Jankó. — Talán akad valaki, aki hozzám jön feleségül.

No, felkerekedett Jankó anyja, és hamarosan talált is egy leányt, aki hajlandónak mutatkozott arra, hogy feleségül menjen a fiához, de azért előbb látni akarta a legényt, no meg a portájukat is.

Ahogy elérkezett a következő vasárnap, az anya szépen kicsinosította Jankót, a házat meg fehérre meszelte. Amint a menyasszony megérkezett, asztalhoz ültette, kínálgatta mindenféle jóval, Jankót pedig leküldte a kancsóval a pincébe, hogy hozzon frissítőül egy kis sört.

Amint leért Jankó a pincébe, észrevette, hogy a lúdjuk ott fészkel egy kaskán, és a tojásait költi. Meg akarta kerülni a kaskát, ám a lúd feléje nyújtogatta a nyakát, és sziszegett, már ahogy a ludak szoktak.

— Ej, te! — mondta Jankó —, belém akarsz csípni?

Azzal megfordult, és kopp! akkorát csapott a kancsóval a lúd fejére, hogy az nyomban kimúlt.

Jankó örült, hiszen a lúd így nem tud többé belecsípni, közben pedig azon gondolkodott:

„Igaz ugyan, hogy ez a vén pára nem tehet már bennem többé semmi kárt, de ki fog ezután a tojásokon kotlani?"

Ahogy körülnézett a pincében, látta: a sarokban mézzel teli hordó áll. Nosza, leveti a ruháját, belemászik a hordóba, és alaposan megmártózik a mézben. Amint ezzel kész, fosztani kezdi a ludat, majd meghemperőzik a tollakban, s gyorsan ráül a tojásokra, hogy kikeltse azokat.

Kis idő múltán a menyasszony — mert nem tudta, mért marad el Jankó olyan sokáig a sörrel —, bekukkantott a pincébe. Látja ám a csodálatos madarat a kaskán, ahogy kotlik, sziszeg, sziszeg és gágog, akár az igazi ludak. No, a menyasszonynak sem kellett több, nyomban becsapta maga mögött az ajtót és kiszaladt a házból.

Fordította TARBAY EDE

CSORBA PIROSKA

TULIPIROS BUSZ

Ha megnövök
sofőr leszek,
tulipiros buszt vezetek.
A buszomon kizárólag macskák
utazhatnak és kutyák,
feltéve, hogy egymással
nem vitáznak.
A kutyák csontot rágnak,
a macskák poharas tejet
kapnak, hozzá szívószálat.
Le- és felszálláskor
nem tülekednek,
szép sorba állnak,
a kutyák előre tessékelik a cicákat.
Körbemegy a városon
a tulipiros busz,
én leszek benne a sofőr,
az állatok az utasok,
Ancsa a kalauz.

OSVÁT ERZSÉBET

Ébresztő

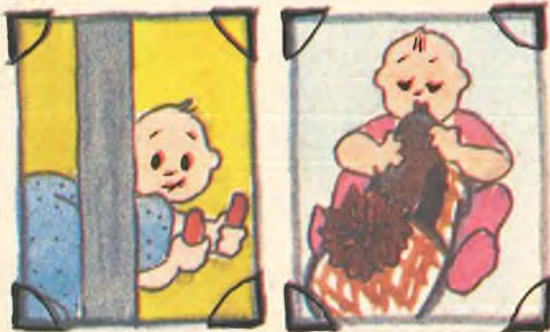
Kipp-kopp,
ki kopog?
Egy kis cinke ébreszt.
Pici csőrét
koppintja az
ablak üvegéhez:
— Jó reggelt!
Jó reggelt!
Hóvirágot láttam.
Vadonatúj,
fehér
ünneplő ruhában.
Sebesen
szárnyaltam
a jó hírrel hozzád.
Örülj, itt
a Tavasz!
Napsugarak hozták.

SÓTI KLÁRA rajzai

KI KOPOG?

Egy szép napon
ismét bekopogtatott óvodánkba
az Ünnep.
Mondom: ismét,
mert már máskor is
vendégeskedett nálunk.
Egy ütött-kopott
családi fényképalbumot
szorongatott a hóna alatt.
Felnyitottuk, s együtt nézegettük:

Mindjárt az elején
kedves, kopasz kisbabák csodálkoztak ránk.
— De édes!
— Éppen ilyen voltam én is! —
Örvendeztek az óvodások.

A következő oldalakon
jókedvű fiúkat és lányokat láttunk,
meg néhány bőgőmasinát.
Egy kedves kislány
éppen a születésnapi gyertyáit fújta el,
amikor lefényképezték.

— Ez Magdi keresztanyám kislánykorában —,
magyarázta az Ünnep.
Tovább lapoztunk.
— Ez a szép menyasszony is
Magdi keresztanyám,
a bajszos vőlegény pedig
Bandi keresztapám:

Éppen ma ötven éve
volt a lakodalmuk!

Ötven év alatt
gyerekek, unokák, dédunokák
fényképeit ragasztották az albumba.
Ma összegyűlt az egész család,
együtt ünneplik
a dédszülők aranylakodalmát!
— Miért arany? —
kérdezhették volna az óvodások,

de nem kérdeztek semmit,
biztosan azért,
mert értették anélkül is.
Aranyvirágot gondoltak
a dédszülők kezébe.
— Készítsünk meglepetést! —
suttogta Ági.

Ezt mindenki meghallotta.
Nyomban munkához láttunk.

Csattogtak az ollók:
színes papírcsillagokat nyestünk,
s azokkal ékesítettünk
ötven szál gyertyát,
mintha menyasszonyok lennének.
Amikor az ünneplő család
átadta jókívánságait meg az ajándékokat,
a mi csillagos gyertyáink is
ott libegtek-lobogtak a nagyasztalon.

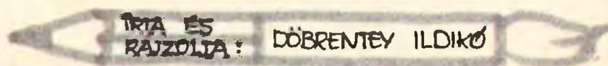

Fényük megsokszorozva ragyogott
a dédunokák,
az unokák,
az óvodások,
a szülők,
a nagyszülők
s a dédszülők szemében.
— Sok ilyen szép ünnepet kívánok! —
mondta az Ünnep.
— Boldog aranylakodalmat,
jó egészséget,
hosszú életet, kedves dédszülők! —
mondom veletek együtt én.

KERÉKGYÁRTÓ JÁNOS

Dániel és a madártoll

SÓTI KLÁRA rajza

Dániel, a kövér kismalac mindig gyűjtött valamit; faleveleket, kavicsokat, ketteseket az ellenőrzőbe, sőt egyszer még két képeslapot is sikerült összegyűjtögetnie.

Egyik nap azonban elhatározta, hogy mást fog gyűjteni, egészen mást mind eddig. Madártollakat.

Kószált erre, kószált arra, de bizony egyetlen madártollat sem talált.

— Szedtevedte, röf-röf, jól elbújtak ezek a madártollak! — mérgelődött, amikor egy fa tetején meglátott egy fészket, a fészekben pedig három madárfiókát.

Odament a fa alá és felkiáltott:

— Gyertek csak le onnan, hadd gyűjtögessem össze a tollaitokat!

A fiókák csak csipogtak és tátogatták ide-oda a csőrüket, de eszük ágában sem volt lemenni Dánielhez... meg nem is nagyon tudtak volna.

— Ha nem akartok lejönni, majd én felmegyek hozzátok! — mondta Dániel és mászni kezdett a fára.

Már majdnem felért a fészekhez, amikor odaszállt elé Sárgarigó Sarolta és megszólította:

— Hová, hová, Dániel? Csak nem fészket akarsz te is rakni?

— Á, dehogyis, csak össze akarom gyűjtögetni a madártollakat — mondta Dániel.

— És honnan veszed a madártollakat? — kérdezte Sarolta.

— Hogyhogy honnan? — nézett nagyot Dániel. — Azoktól a madaraktól — mutatott a fészekre. — Nekik úgyis van egy csomó...

— Nem baj, hogy azok a madarak az én fiókáim?

— A tieid? — csillant fel Dániel szeme. — Akkor mondd meg nekik, hogy adják nekem a tollaikat!

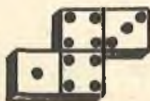
— Ha neked adnák a tollaikat, akkor nem tudnának megtanulni repülni — magyarázta Sarolta.

— Nem baj, úgyis egész nap a fészekben kuksolnak...

— Persze, a fészekben vannak, mert még picik... Hanem tudod mit, adok neked egy tollat a sajátomból, de aztán gyorsan mássz le a fáról, és meg ne lássalak még egyszer a fiókáim körül! — mondta Sárgarigó Sarolta, azzal Dániel kezébe nyomott egy szép sárga tollat.

Dániel kapta magát, lemászott a fáról és haza indult.

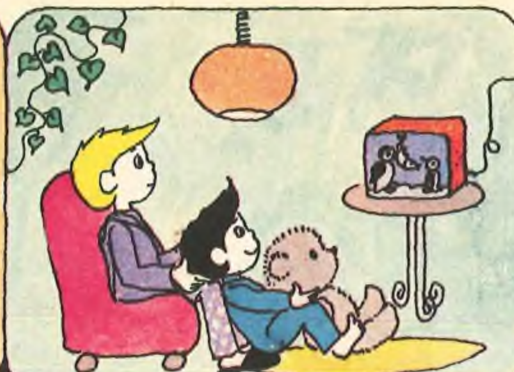
Útközben meg mindenkinek megmutogatta, milyen szép madártollat gyűjtögetett.

BÁTYÓ

és az

ÖCSI-TÉVÉ

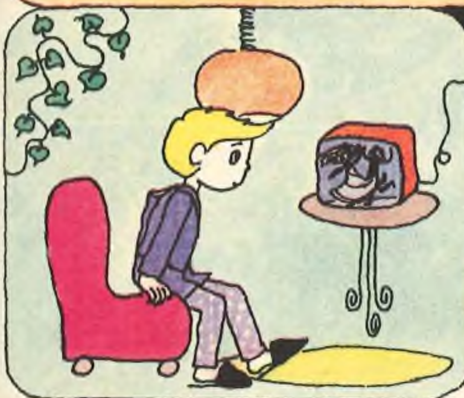

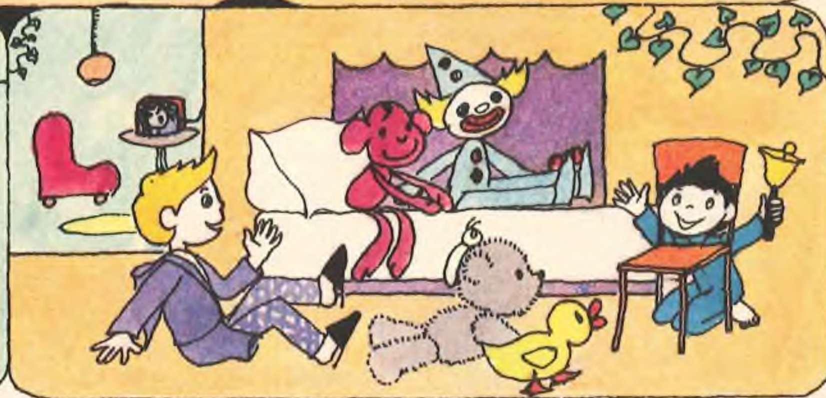

MARÉK VERONIKA rajza

Jönnek az úttörők...

Valami történik ezen a napon — érezték meg már reggel a Sárkánykánygyerek óvodájában. Az óvó néni igen csinosan volt felöltözve, a naposoknak minden eddiginél gondosabban kellett reggeli után összeszedni a morzsákat az asztal alól. Olyan ünnepélyes volt az egész, csak az óvodások nem tudták, hogy milyen ünnep is lehet. Gondoltak ők mindenfélére az Aurórától Kossuth Lajosig, de a legokosabb Sárkányfej mindegyikre csak azt mondta, hogy:

— Az már volt.

A titok a foglalkozás kezdetén tudódott ki.

— Gyerekek —, mondta az óvó néni — ma úgy készüljetek, úgy dolgozzatok, hogy eljönnek hozzánk az *úttörők*. Tudjátok-e, kik azok az úttörők?

— Akik énekelnek, meg felvonulnak az utcán — mondta egy oktondi sárkányfej.

— Akik kirándulnak! — kiáltotta a másik.

— Akik elviszik az újságpapírt! — vélte a harmadik.

— Akik nem rosszalkodnak, meg nem verekednek — mondta a legilledelmesebb Sárkányfejecske.

— Akik tudnak tüzet rakni, meg táborozni — szólt egy okosabb.

— Akik jó barátok!

— Zászlójuk van, meg trombitájuk, meg *kisdobjuk*.

Az óvó néni minden válaszolót megdicsért, csak akkor csóválta a fejét, amikor az egyik bu-

tuska sárkányfej azt mondta, hogy azok az úttörők akik, mikor, csőtörés van, vagy gázvezeték-fektetés, akkor nagy gépekkel fölássák az utat.

Rajzlapot, festéket, filctollat, zsírkrétát kaptak az óvodások, és mindenki lerajzolta azt, amit tudott az úttörőkről. Szépen haladtak a munkával. Mire az utolsó festékpöttyöt is letörülték az asztalról. s ledörzsölték az egyik sárkányarcról a véletlenül sikeredett filctoll-bajuszt, addigra kopogtattak az ajtón, s beléptek az úttörők... Az egyiknek gitár volt a kezében, a másiknak egy szép mesekönyv; nekik is meg a többieknek is piros volt az arcuk a friss tavaszi levegőtől, a gallérjuk alatt pedig piros nyakkendő.

— De hisz ez a Nóri! — rikkantotta el magát a legkotnyelesebb sárkányfej — meg a Kati, Jutka, Kriszti és Tamás a mi házunkból, meg a szomszédból!

Az úttörők is megismerték sorra mind az óvodásokat. Már nem is izgultak annyira. Jutka felolvasott egy jó mesét, aztán előkerült, megpendült a gitár is. Először csak a nagyok énekeltek — mintha az óvó néni is velük dúdolt volna — aztán nemsokára együtt zengett a hangjuk a kicsiny csoportszobában:

— Ej-haj, úttörőnek kedve mindig jó...

Aztán beszélgettek. Nóra elmondta, hogy ő is óvó néni szeretne lenni, ha nagy lesz.

Ennél csak az volt nagyobb meglepetés, amikor az óvó néni azt felelte rá, hogy ő meg úttörő volt gyerekkorában, még őrsvezető is.

És még beszélgettek énekelgettek tovább. Egészen addig, amíg dadus néni bekopogott és jelentette, hogy kész az ebéd.

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK

SZÁVAY EDIT rajzai

ÉS A „BEFŐTT”

— Túl zsúfolt a pince, kamra,
sok benne a fölös holmi
— mondja Dörmi anyó. — Bocsok,
ami nem kell, dobjátok ki!

Berci összecsapja mancsát:
— Milyen kevés már a befőtt!
Itt a sok-sok üres üveg.
Tüntessük el minél előbb!

— Itt meg egy zsák vadgesztenye
— brummog Marci. — Emlékeztek?
Még az ősszel versengtünk, hogy
melyikünk szed többet, szebbet.

Berci kuncog: — Figyeljetek!
Gondolom, hogy jó vicc lenne,
ha egy csomó vadgesztenyét
töltenénk az üvegekbe.
Anyó jönne s így dörmögne:
„Befőtt lesz ma uzsonnára”,
s kitálalná vadgesztenyénk
— tejszínhabbal — a tálkákba.

Jót kacag a három gyerek,
ám de Bori komolyodik:
— Épp az ilyen „befőtteket”
szeretik a szarvasbocik.
Ami nekünk tréfa tárgya,
az nekik a jó csemege.
Szarvaséknak uzsonnára
jólesnék a vadgesztenye!
— Így van? — kérdi Dörmi anyót.
Édesanyjuk nagyot nevet:
— Bori, Bori, te már megint
fején találtad a szeget!

Bori, Berci, Marci fürgén
— üvegekben és dézsában —
gesztenyét rak a szánkóra,
s elindulnak mind a hárman.

Elámul a szarvas-család:
— Ez aztán a pompás ötlet!
Ezt ügyesen kifőztétek.
Megköszönjük a *befőttet!*

A rádióban, a televízióban, az óvodában sokat hallasz mostanában a farsangról. Ha van otthon lemezjátszótok, hanglemezetek, talán még *Saint-Saens: Az állatok farsangja* c. zenéjét is meghallgathatod. Vajon miféle állatok jelenhettek meg a zeneszerző képzeletében, amikor ezt a zenét írta? Neked mi jutott eszedbe a zene hallgatása közben? Rajzold le Dörmögőnek!

Névkereső

Én...?

KOLTAI ÉVA rajzai

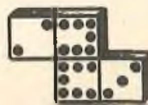
Most játsszuk azt, hogy új állatokat találunk ki, és nevet is adunk nekik! Két barát akár közös jelmezt is tervezhet. Így: egyikük egy nagy csomagolópapírra vagy kimustrált textildarabra rajzolja egy tyúk fejét és szárnyát, másikuk ugyanígy egy róka törzsét, hátsó lábát, farkát. Külön-külön is megrajzolhatók, de lehet „közös bőrük" is. A tyúk és a róka közös nevét a többieknek kell kitalálniok: ez a TYURÓKA. A zebra és a bárány közös neve lehet: ZEBRÁNY. Nem írtuk ide a nevét az itt látható állatnak; találd ki!

Ha a közös jelmezt viselők új párt választanak, új nevek is alakulnak. És ha új vendégek érkeznek, még érdekesebb lehet a játék. Csak arra kell ügyelni, hogy hasonló nagyságú állatoknak legyen közös jelmezük.

De még ez sem fontos, ha csupán képzeletben, szóban játszunk farsangot. Ezt tették Dörmögőék is, és a következő a neveket találták ki: KUMACSKA, KELŐ, KALIBA.

Rajzold le, miféle furcsa szerzetek lehetnek ezeknek a neveknek a viselői! Küldd el rajzodat szerkesztőségünknek!

Akkor hangulatos igazán a bál, ha a szobát is feldíszítik. Papírból kivágott piros, zöld és sárga almákat akaszthatsz a lámpára, a mennyezetre.

A játékokban is szerepeljen az alma! Játszhattok alma adogató versenyt, almabújócskát (megkeresitek az eldugott almát), beboríthattok — versenyben — színes papírmozaikkal egy-egy nagy almaformát, és kitalálhattok más hasonló játékokat is. A győztesek jutalma egy-egy alma.

Csemegének, üdítőnek természetesen almaszörp, almatorta, almáspite illik az alkalomhoz.

Belépődíj egy:

Barátaiddal, óvodás társaiddal rendezz

a l m a k a r n e v á l t !

A jelmezek lehetnek nagyon változatosak, de valahol legyen mindegyiken ott a közös jel: az alma. Lehetsz például almaárus, zöld alma, kukacos alma, almabefőtt, almatündér, alma pongyolában stb.

Más gyümölccsel is játszhatjátok ugyanazt. De rendezhettek répabált, kukoricabált azaz zöldségkarneválát is. Akkor sikerül jól a mulatság, ha sok az új ötlet, de minden jelmezen megvan a közös jel.

Tervezz te is jelmezt az almabálra!

Összeállította RICHTERNÉ KROPF ANIKÓ

ALMABÁL

Találós kérdések:

Mikor jó a kicsi alma?

(Ha nincs nagyobb)

Melyik alma való állatok alá?

(Szalma)

Melyik leánynévben bújt el egy alma?

(Dalma)

Mondd gyorsan:
„Azt mondják a hatalmasok
Akinek a hatalma sok,
Az már elég hatalmas ok
Hogy ne legyen hat alma sok”

KOLTAI ÉVA rajzai

Barlangposta

Kedves Gyerekek!

Hol szomorúak, hol pedig vidámak a tőletek érkező levelek. Mindenki tapasztalhatta, hogy a vidám és a szomorú dolgok váltakoznak életünkben. Az egyik nap nagyszerűen sikerül, a másik kevésbé. Akadnak napok, amelyeken úgy érezzük, semmi nem megy úgy, ahogy szeretnénk. Ha baj, bánat vagy bosszúság ér bennünket, igyekszünk minél előbb megszabadulni tőle, úgy, mint Szabó Marietta:

„Kedves Dörmi! — írja. — Kaptam anyukámtól két pelyhes, sárga kiskacsát. Nagyon aranyosak voltak, szerettem őket. Mindennap vettünk nekik felvágottat is, mert kedvelték az apróra vágott húst. Naponta sétáltattuk őket, néhány nap múlva mégis elpusztultak. Szomorú voltam, még sírtam is. Egy délután, amíg a kacsáimra gondoltam, írtam egy verset:

Sáp-sáp, jön a kacsa,
Ide-oda ring a hasa.
Topa csőre hosszú, széles,
Puha talpa terebélyes."

A bánatból vers született. A kacsák mégsem pusztultak el teljesen, mert Marietta gondol rájuk, és már nem is olyan szomorú.

Persze jókedvében is írhat verset az ember. Tahos Áron versén érezni, jókedvéből írta.

A majom

Felmászom a rácsra,
hopp!
Zörög a rács,
kopp!
Zörög az ajtó,
valaki kopog.
Sajnos tévedtem,
senki sem kopog.
Csak az ebéd
rotyog.
Nézz oda!
Ott a fa!
Ott a kókusz,
potyog.
Csend van.
Csak az ember
kotyog.
Mit kotyog?
Kész az ebéd!

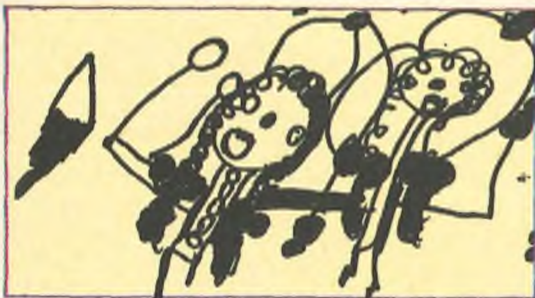
Vannak gyerekek, akik szívesebben fejezik ki rajzban, amit éreznek. Figyeljétek meg, miről árulkodnak a következő rajzok!

TÁNCOLÓ KUTYAPÁR
BURÁNYI BERNADETT, 5 éves, Győr

BOHÓC
KRISTÓF LÍVIA, 6 éves, Nyíregyháza

A NÉNI ELEJTI A FAGYLALTOT
SZUROVECZ CSILLA, 5 éves, Gyomaendrőd

Szeretettel üdvözölnek mindnyájatokat

Dörmögőék

Decemberi rejtvényeink megfejtése:

Hol a H hang? című rejtvényünket azok a gyerekek fejtették meg jól, akik a következő négyzeteket jelölték meg: kék, zöld, kék, zöld és piros.

Évi helyében sokan siettek volna az apuka segítségére. Törülközőt, hajszárítót, papucsot vittetek volna neki. Mi is ezt tettük volna.

Jutalmat kaptak:
Bojti Borbála, Szendrő
Bojti Márton, Szendrő
Czigola Gyula, Gellénháza
Dózsa Brigitta, Budapest
Drotár Éva, Budapest
Farkas Aranka, Budaőrs
Gaál Róbert, Csorna
Gaiger Balázs, Budapest
Gyalai Zsuzsanna, Sajószentpéter
Hadnagy Gábor, Kunmadaras
Holdosi György, Várpalota
Ifjú Lívia, Körmend
Kallus Zsófia, Budapest
Kelemen Dani, Budapest
Katavics Dóra, Szombathely
Konczányi Katalin, Sajószentpéter
Majoros András, Szombathely
Németh Dénes, Nagykovácsi
Peresztegi Katalin, Budapest
Rizsányi Eszter, Baja
Somogyi Gergő, Kaposvár
Somogyi Patrícia, Kaposvár
Stengel László, Bátaszék
Szarka Nikolett, Lábatlan
Szekeres Áron, Budapest
Szécsi Ádám, Domaszék
Szurmai Tünde, Nagykörű
Tokai Sándor, Százhalombatta
Zsalakovics Eszter, Kétegyháza
Általános Iskola, 1. a osztálya, Kiskunfélegyháza

MADÁR ESZTER rajzai

Zengenek az erdők

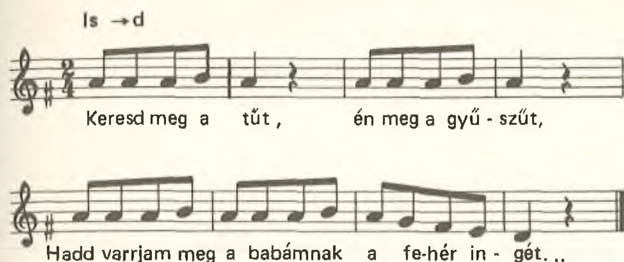
Magyar népköltés

Zengenek az erdők
és a havasok,
keresik a rejteket
a szép szarvasok.
Futnak a kis nyulak
sebesen,
morognak a medvék
dühösen,
bimbom, bimbom, bimbom.

SÓTI KLÁRA *rajza*

„Keresd meg a tűt..."

Próbáltál már varrni? Ha szeretnél megtanulni, ügyesítsd az ujjaidat, készíts szép papírképeket! Kérj édesanyádtól tompa végű tűt (kongrétűt, merkelő tűt), és színes himzőfonalat! Köss jó nagy csomót a fonal végére, mert a papír könnyen kilyukad, és elereszti a fonalat!

Képeinken apró pontok jelzik, hová kell szúrni a tűt: le, föl, le, föl, mintha bújócskázna.

A bal oldali képet könnyebb kivarrni, mint a jobb oldalit. Ha már iskolás vagy keresztöltéssel is próbálkozhatsz.

Ha óvodás vagy — azt tanácsoljuk —, szúrd ki előre a lyukakat a bal oldali mintán, és csak azután próbálkozz a varrással.

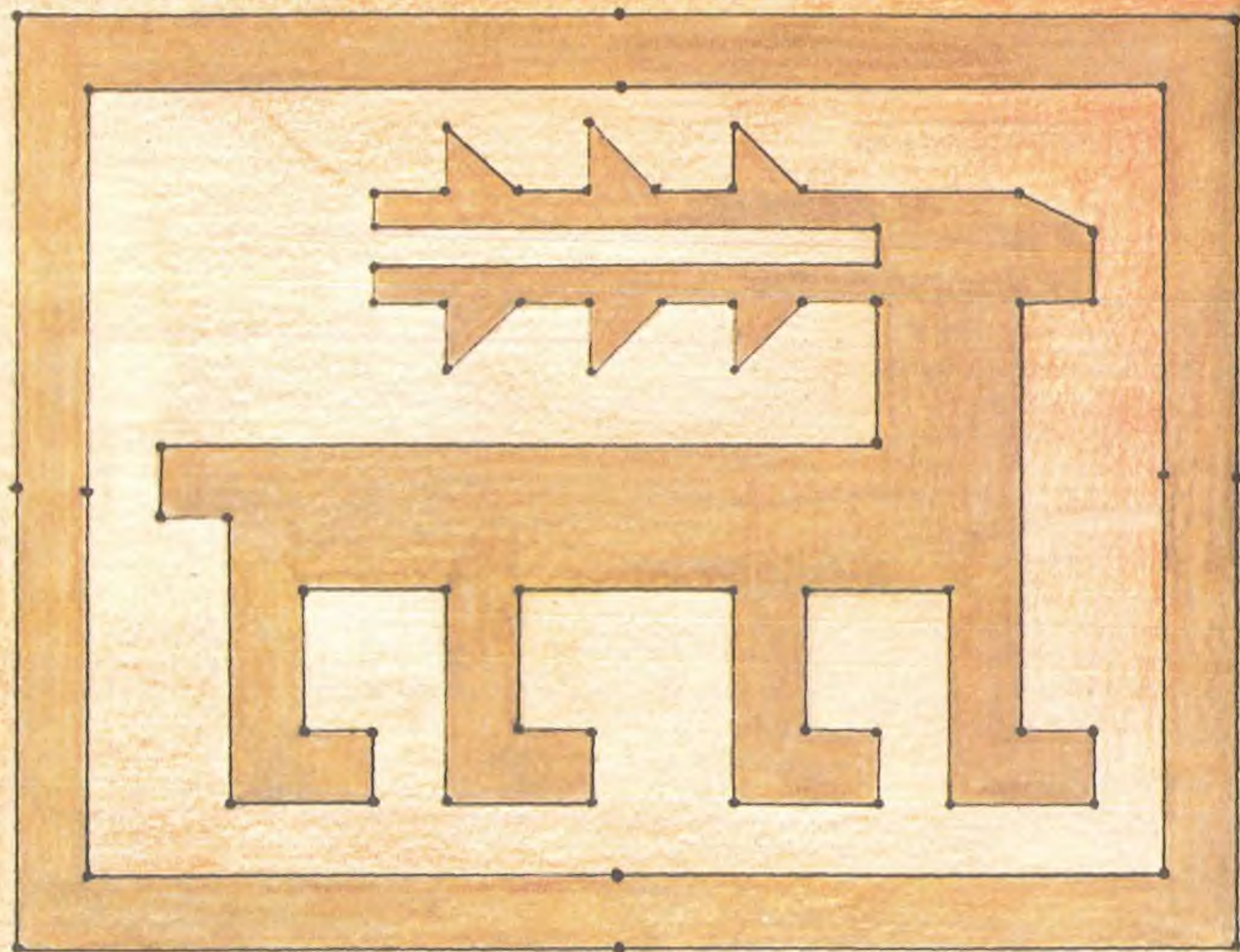
Az elkészült kép díszítheti a szobád falát, de ajándékként is bizonyára szívesen fogadják tőled barátaid, rokonaid.

Varró tudományodnak hamarosan nagy hasznát veheted, mert következő számunkban babaruhák varrásához adunk ötleteket.

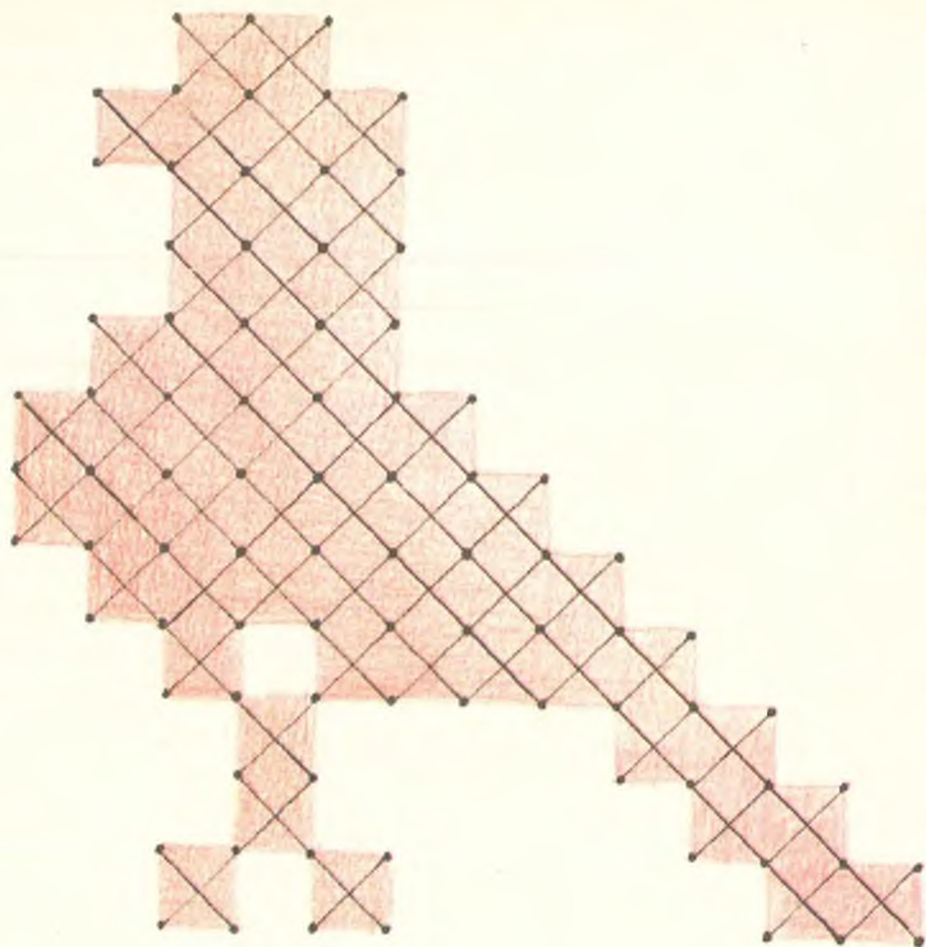
R. A.

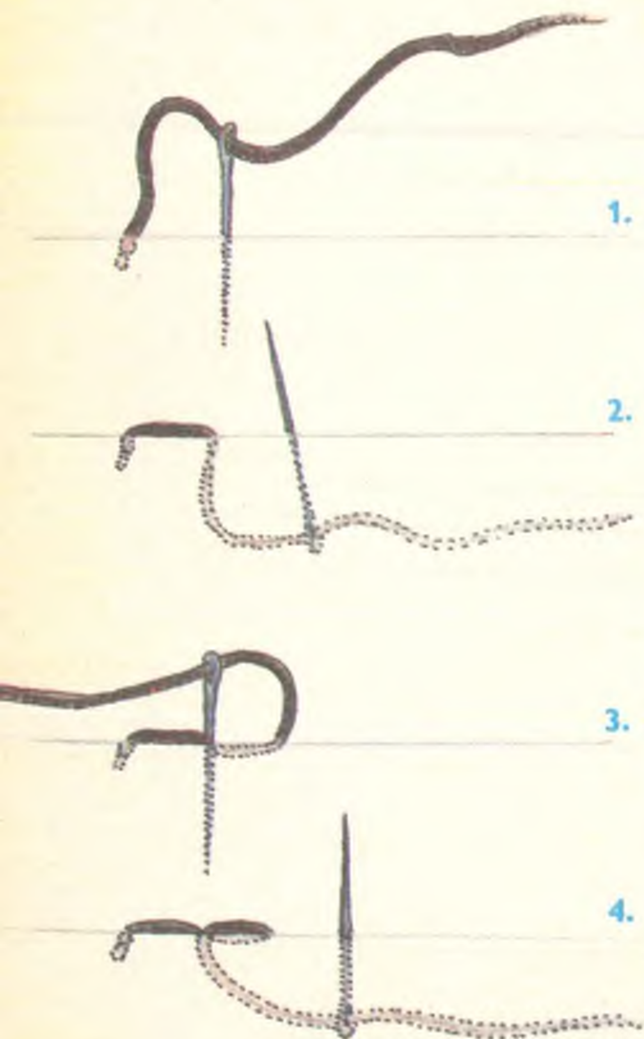
EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

MADÁR ESZTER rajzai

Öltésminta a szarvas kivarrásához

Öltésminta a madár kivarrásához

